

[Urban Hansen.]

bl. a. lader alt, hvad der laves af skolemøbler til hele Island, fabrikkere på institutionen — foruden de andre former for arbejde, der udføres der — så er der, synes det mig, en noget anden basis. Det var bare den bemærkning, jeg ønskede at gøre.

Løvrigt synes jeg ligesom socialministeren, at ministerens tanke er blevet mødt med velvilje, og der er efter min mening grund til at komplimentere den højtærede socialminister.

Samtidig må jeg måske sige til det ærede medlem hr. Krogh, at hvis man i givet fald skulle tage forbehold overfor ministerens bemyndigelse til supplering af de lokale udvalg, beder jeg om, at man under udvalgsarbejdet vil være opmærksom på, at der ikke konkret er stillet noget forslag om, at de stedlige invalideorganisationer *skal* have en repræsentant, og jeg tror, at man i udvalget fra alle sider må kunne blive enig om, at hvis der skal være en repræsentant fra den organisation og fra den organisation o. s. v., bør man også åbne mulighed for, at den, der er lokal repræsentant for invalideorganisationerne, også kan komme med. Det er udmærket med sagkundskab, men det er også rart, hvis den, der har skoen på og ved, hvor den trykker, kan få lov til i tide og på rette sted at gøre sin antegning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Urban Hansen: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (vedrørende ophævelse af forskellige bestemmelser om indberetningspligt for kommunerne samt om ændringer af lovens bestemmelser om medicinhjælp m. m.).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 571, fremsættelsen i tidenden sp. 342).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hjortnæs: Det foreliggende forslag til ændringer i lov om offentlig forsorg kan vist stort set betragtes som en ajourføring af, hvad der har været anset for praksis kommunerne og ministeriet imellem gennem lang tid.

Socialreformen af 1933 har principielt slået fast, at der skulle foretages en registrering af al udbetalt offentlig hjælp, og det, det her drejer sig om, vedrører 2 forhold, nemlig indberetningerne fra opholdskommunen dels til den faktiske forsørgelseskommune, dels til socialministeriet om udbetalt hjælp til personer uden fast bopæl.

De foreslåede ændringer til §§ 15, 24, 54 og 205 går ud på, at de hidtil gældende regler om, at en kommune i de tilfælde, hvor den yder hjælp til en person, som har forsørgelsessted i en anden kommune, skulle foretage indberetning til denne anden kommune, bortfalder. Ligeledes skal bestemmelsen om indberetning til socialministeriet om bidragsskyldige, som ikke har noget forsørgelsessted, bortfalde. Derimod er bestemmelsen om indberetning til socialministeriet vedrørende hjælp ydet til personer, som hverken har fast bopæl eller forsørgelsessted i nogen kommune, bibeholdt. Den sidste bestemmelse omfatter i almindelighed omstrefjere og lignende personer, som hjælpes med læge og medicin eller anbringes på forsorgs- eller arbejdsanstalt. Jeg er enig i, at en sådan indberetningspligt må bibeholdes. Samfundet er og må være interesseret i, at der foretages en registrering af sådanne personer. Derved opnås bl. a., at man så nogenlunde kender antallet af sådanne personer her i landet.

§ 218 A er en ny paragraf, som skal åbne adgang til forskudsvis at udbetale bidrag til børn på grundlag af et bidragsdokument, udstedt i et andet nordisk land, efter samme regler som gælder i opholdslandet. Indførelsen af denne nye paragraf har til formål at muliggøre ratifikation af den på det nordiske socialministermøde i København i september måned undertegnede konvention om social tryghed — et initiativ, der vel i sin tid er taget i Nordisk Råd. Vi har længe savnet en sådan bestemmelse, og det glæder mig, at det nu ved